

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ «ΔΣΤΕΡΕΣ»

Η ΟΚΤΩ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΓΟΥΣΤΟΥ

(Ένα ένδια έρον άνθρο του διασήμου Αμερικανού ηθοποιού του κινηματογράφου Ουάλλας Φόντ, που θεωρείται ως «ο άνθρωπος με το καλύτερο νοῦστο του κόσμου»)

Ο Α θέλετε να σας δώση κανείς μερικές συμβουλές καλού γούστου. Αυτή η έπιθυμία δεν προσβάλλει τον έγωισμό σας, γιατί πολλοί λίγοι άνθρωποι έχουν έμφυτο το καλό γούστο. Βέβαια, πολλά άλλα πράγματα δεν είναι έμφυτα, όπως παραδειγματός νόοιν ή «κοσμική» έθιμοτυπία, την οποίαν μαθαίνει κανείς είτε από παιδί, είτε όταν μεγαλώση, γι' αυτό και το καλό γούστο κι' όταν ακόμα δεν είναι έμφυτο, αποκτάται με τον πιο εύκολο τρόπο, φτάνει να βοηθή κάποιος να μάθω δώση μερικές συμβουλές και υπειδείξεις. Γι' αυτό το ρόλο, διάλεξαν έμένα. Για ποιό λόγο; Γιατί οι άλλοι είναι τή γνώμη οί ένω ένα άναμφισβήτητο καλό γούστο, οδία άυρο άν αυτό είναι σέ μένα έμφυτο ή έπίκτητο. "Ας μη χάσουμε λοιπόν καιρό, συζητώντας για τή ματαιοδοξία μας κι' άς εξετάσουμε ένα από τά μεγαλύτερα ποοβλήματα του καλού γούστου: τὸ στόλισμα ένός σπιτιού. Ένα τέτοιο ζήτημα δεν ένδιαφέρει μόνο τους παντρεμένους ή τους νεονύμφους, αλλά και τους άρραβωνιασμένους κι, όσους ακόμα όνειρεύονται να παντρευτούν και να δημιουργήσουν ένα εύχάριστο «χώμ», ένα εύνάριστο σπίτι.

Σ' αυτό το ζήτημα, φυσικά, άπευθύνομαι κυρίως στις γυναίκες, γιατί αυτές πάντοτε φροντίζουν για τήν έπιπλωσι του σπιτιού. Θα σας δώσω λοιπόν όκτώ έντολές, που μπορούν να χρησιμεύσουν πάρα πολύ σέ κάθε γυναίκα που θέλει να είναι βέβαια ότι το σπίτι της είναι έπιπλωμένο και στολισμένο με καλό γούστο.

Αυτές ή όκτώ έντολές είναι ή έξης:

Πρώτον: Δεν πρέπει ποτέ ν' αγοράζετε ένα όποιοδήποτε πράγμα ή ένα έπιπλο, έπειδή μόνο και μόνο τὸ βρίσκετε ώμορφο, έπειδή σας άρέσει. Βεβαιωθήτε πρώτα άν ταιριάζη άρμονικά με τὸ σύνολο του δωματίου, για τὸ όποιο τὸ προορίζετε. Κυριαρχεί, καθώς βλέπετε, τὸ σύνολο που δημιουργεί τήν άτμόσφαιρα του δωματίου. Σ' ένα μοντέρνο σαλόνι, παραδειγματός χάριν, δεν ταιριάζει ένας βενετσιάνικος καθρέφτης ή ένα έπιπλο λαϊκής τέχνης, όσο ώμορφα κι' άν είναι και τά δύο.

Δεύτερον: Δεν πρέπει ποτέ ν' ακολουθήτε τὸ παράδειγμα τής μιᾶς ή τής άλλης φίλης σας και να κάνετε κι' έσεις όσα: έξ-δα κάνει εκείνη. Η έπίδειξις τὸ πλούτου και τὸ καλό γούστο δεν ταιριάζουν ποτέ. Τὸ κύριο στοιχείο του καλού γούστου είναι ή απλότης. Η φανταχτερή πολυτέλεια δεν άρέσει ποτέ. Θαμπώνει, βέβαια, μά ύστερ' από λίγο κουράζει. Η πολυτέλεια του καλού γούστου είναι απλούστατα ή άρμονία.

Τρίτον: Δεν πρέπει ποτέ να έπιρραζέσθε από τὸν υπερβολικό ζήλο και τά λόγια του έμπορου. Δεν πρέπει ποτέ ν' ακολουθήτε ή να ζητάτε τή γνώμη του. Ο έμπο-

Ο Ουάλλας Φόντ, τήν ώρα που παίρνει τὸ πρόγευμά του

ρος δεν έξυπνοτεεί έσας, αλλά πάντα τὸν έαυτό του. Ο σκοπός του είναι να σας πουλήση ένα έπιπλο ή ένα άλλο πράγμα, άδιάφορο άν αυτό κάνη σ' έσας. Γι' αυτό, δεν πρέπει ποτέ να τὸν άκούτε. Πρέπει να παίρνετε μιάν άποφαση μόνη σας, σύμφωνα με τὸ γούστο σας και τή σκέψη σας. Τέλος, όταν πρόκειται ν' αγοράζετε έπιπλωτα όποια θα μεταχειρισθήτε επί πολλά χρόνια, δεν πρέπει να άποφασίζετε βιαστικά και πρόχειρα. Καλύτερα είναι να έπισκεφθήτε δυό και τρεις φορές τὸν έμπορο, μέχρι ότου ώριμώσει μέσα σας μιᾶ θετική και καλοϊπολογισμένη άπόφασις.

Τέταρτον: Δεν πρέπει ποτέ να άσχημαίνετε τὸ έσωτερικό του σπιτιού σας, έξ αίτίας διαφόρων άσθηματικών ιδεών. Τὸ «στύλ» τῶν έπιπλων αλλάζει σχεδόν κάθε τόσο, όπως και ή γυναικεία μόδα. Δεν είναι λοιπόν λόγος, έπειδή τὸ δένει ή τὸ τάδε έπιπλο είναι ένα «σουβενιό» ή άγαπητής θείας σας Σοφίας, να τὸ αφήνετε μέσα σ' ένα

τελείως διαμορετικό σύνολο, με τὸ όποιο δεν ταιριάζει. Όταν τόσο πρέπει να σας πῶ ότι όπάογουν παλιὰ έπιπλωτα που δεν χάνουν ποτέ τήν ώμορφιά τους, ούτε τήν έξία τους, όσο κι' άν περνούν τά χρόνια. Μά τά έπιπλωτα αυτά πρέπει να άποτελούν ένα σύνολο. Τὸ άνακάττωμά τους με μοντέρνα ή με έπιπλωτα διαφορετικού «στύλ» είναι μιᾶ από τις παραφωνίες του καλού γούστου. Τά έπιπλωτα δεν είναι ώραία, για μόνο τὸ λόγο ότι είναι μοντέρνα ή του ένός ή του άλλου «στύλ». Είναι ώραία μόνον όταν άποτελούν ένα σύνολο.

Πέμπτον: Δεν πρέπει ποτέ ν' αγοράζετε ένα «σύνολο» έπιπλων, γιατί αυτά τά έτοιμα «σύνολα» τῶν έμπόρων είναι συνήθως κακού γούστου. Υπάρχουν βέβαια «σύνολα» που μπορεί κανείς να κ' αγοράση με κλειστά μάτια. Μά είναι πανάκριβα! Κ' έγώ θέλω να δώσω συμβουλές καλού γούστου στις γυναίκες εκείνες που δεν κοιλιμπούν στα έκατομμύρια. Τὸ στόλισμα λοιπόν ένός διαμορετισματος σύ-ης τής κατηνοσίας τῶν γυναικῶν γίνεται πρὸς καλύτερα, όταν κάθε έπιπλο και κάθε πράγμα τὸ διαλέξαμε ξε-

χωριστά για τήν κατάλληλη θέση του.

Έκτον: Στις προηγούμενες συμβουλές μου σας έκανα λόγο για τήν άτμόσφαιρα του δωματίου, για τὸ σύνολο. Αυτή λοιπόν ή άτμόσφαιρα για να είναι εύχάριστη κι' αναπαυτική, πρέπει να έχη ένα ούδέτερο τόνο στο χρωματισμό. Δηλαδή, για να εξηγηθῶ καλύτερα, τά έπιπλωτα σας πρέπει να ένουν έναν ούδέτερο τόνο. Τά πολύ κίτρινα ή τά πολύ κόκκινα δίνουν στα νεύρα και δημιουργούν μιᾶ άτμόσφαιρα συγχύσεως και κακού γούστου. Τά μαύρα χρώματα είναι πάντοτε καλύτερα κι' αυτά άκριβῶς πρέπει να προτιμάτε. Όσο για τὸ χρώμα τῶν τοίγων, κ' έδώ πάλι πρέπει να κυριαρχή ή ούδέτερος τόνος. Τά κόκκινα και τά πράσινα δωμάτια είναι πάντα κακού γούστου και

(Συνέχεια στην 24 σελίδα)

σω μόνος μευ αὐτὸ τὸ μυστήριον.

«Αὐτὴ ἡ γυναίκα, σκεφθῆκα, ἀσφαλῶς θὰ εἶνε ταχτικὸς θαμῶν τοῦ μιούζικ-χῶλ. Δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι κάθε βράου θὰ βρίσκεται σὲ κανένα θεωρεῖο καὶ μὲ χειροκροτῆ. Πρέπει λοιπὸν νὰ τῆς δώσω νὰ καταλάβῃ ὅτι μοῦ κίνησε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ θὰ ἤθελα νὰ τὴν γνωρίσω».

Καὶ μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις ἀπεφάσισα νὰ παρουσιάσω στὰ «Φολί» ἓνα «σκέτς» δικῆς μου ἐμπνεύσεως, πού εἶχε τὸν τίτλο ὁ «Ἔρως τῶν ρόδων». Ἦταν μιὰ περίφημη αἰσθηματικὴ εἰκόνα. Ἡ ξανθὴ Μάγκυ Βάρνα ντυμένη μόνον μὲ τὴν... ὡμορφιά της, ἔβγαίνει ἀπὸ ἓνα τεραστιομπουκετο μαῦρων ρόδων, ἐνῶ ἡ μελαχροινὴ Λάινε Κληβερς ἀπὸ μιὰ μεγάλη κόκκινη ἀνθοδέσμη. Ἐγὼ ντυμένος σάν ἡλῖος τραγουδοῦσα μιὰ ὑπέροχη ρωμάντσα, ἐνῶ οἱ «παρτενναίρ» μου πλησίαζαν σιγά-σιγά χορεύοντας κι' ἐρχόντουσαν νὰ σωριασθοῦν ἐμπρὸς στὰ πόδια μου.

Οἱ Παρισίνοὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ κόντεψαν νὰ τρελλαθοῦν ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό τους. Φώναζαν, χειροκροτοῦσαν καὶ μ' ἔκαναν νὰ ἐπαναλάβω πέντε φορές αὐτὸ τὸ «σκέτς».

Κατάκοπος τέλος γύρισα στὸ καμαρίνι μου. Ἐκεῖ ὁμως με περιμενε μιὰ εκπληξίς: Ὁ ὑπηρετῆς μου μοῦ ἔδωσε μιὰ κάρτα στὴν ὁποία ἦσαν γραμμένα τὰ ἐξῆς: «ἱα μεσανυχία στὸ Μπάρ τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν». Κ' ἡ ἀγνωστὸς ἐπιστολογράφος ὑπέγραφε: «τὸ μαῦρο ρόδο».

Δὲν ξέρω γιατί, ἐκεῖνη τὴ στιγμή συγκινήθηκα. Ἴσως ἡ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία μου ἐκείνης τῆς βραδυᾶς, ἴσως ὅλο αὐτὸ τὸ μυστήριον τοῦ θαυμασμοῦ τῆς ἀγνώστου μὲ εἶχαν κάνει νὰ νοιώσω ἓνα παράδοξο αἶσθημα. Τὴν ὠριμένη ὥρα φόρεσα τὸ φράκο μου καὶ ἔτρεξα στὸ «Μπάρ τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν». Ἐρριζα ἓνα βλέμμα στὰ τραπέζια καὶ ξαφνικὰ τὸ βλέμμα μου θάμπωσε. Ἐκεῖ, σὲ μιὰ γωνία τοῦ κέντρου, μιὰ γοητευτικὴ ὡμορφιά κάπνιζε ἡσυχὰ τὸ ἀρωματισμένο σιγαρέττο της. Πάνω στὸ λευκὸ στήθος της, ἀνάμεσα σὲ δυὸ σειρὲς ἀληθινὰ μαργαριτάρια, ἀναπαύοταν ἓνα μαῦρο ρόδο!

Πλησίασα μὲ καταφανῆ συγκίνησι καὶ τῆς φίλησα τὸ χέρι.

Κ' ἐκεῖνη τὴ νύχτα στὸ «Μπάρ τῶν Κοζάκων τοῦ Δόν» πέρασα ἀλησμόνητες στιγμὲς εὐτυχίας.

Ὅταν τὰ ἐξημερώματα ὠδήγησα αὐτὴν τὴν πεντάμορφη γυναίκα στὸ ξενοδοχεῖο «Ρίτς», τῆς εἶπα μὲ τρυφερότητα:

— Θὰ ἤθελα νὰ σὰς συναντήσω πάλι ἀπόψε.

Μὰ ἐκεῖνη κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

— Ἀδύνατον! μ' ἀπάντησε. Σήμερα γυρίζω στὴν πατρίδα μου.

Καὶ μὲ κανένα λόγο δὲν δέχθηκε ν' ἀναβάλῃ τὸ ταξίδι της. Ἡ «γυναίκα μὲ τὰ τριαντάφυλλα», τὸ «Μαῦρο Ρόδο», ὅπως ἤθελε νὰ τὴν λέω, καθὼς ἐξακρίβωσα κατόπι δὲν ἦταν μιὰ ἀληθινὴ πριγκήπισσα, ὅπως μὲ εἶχε βεβαιώσει. Ἦταν ἡ ρωμαντικὴ γυναίκα ἐνὸς πολυάσχολου χρηματιστοῦ τοῦ Λονδίνου, πού εἶχε μπλέξει αὐτὴ τὴν αἰσθηματικὴ περιπέτειά της μέσα στὰ ὄνειρα καὶ στὴ γοητεία μιᾶς πριγκηπικῆς ζωῆς, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τὴν ἀπολαύσῃ ὅσο ἤθελε ἐκεῖνη πῶς καλύτερα καὶ νὰ μὲ κάνη κ' ἐμένα νὰ τὴν ἐρωτευθῶ.

Μὰ δυστυχῶς ἡ «γυναίκα τῶν ρόδων» δὲν ἔμεινε πολὺ μέσα στὴν καρδιά μου. Μιὰ ἄλλη, ἐξίσου γοητευτικὴ πῆρε τὴ θέσι της, μ' ἓναν ἄλλο ὁμως κι' ὄχι καὶ τόσο ρωμαντικὸ τρόπο.

Αὐτὴ ἦταν μιὰ Ἀμερικανίδα. Εἶχε ἔρθει μόνη στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ διασκεδάσῃ, μακριὰ ἀπὸ τὸ αὐστηρὸ καὶ ὑποκριτικὸ περιβάλλον τῶν γιάγκηδων. Ἡ γνωριμία μας ἔγινε μετὰ τὴν παράστασι. Τὴν βοήκα μέσα στὸ αὐτοκίνητό μου. Εἶπε τὴν τόλμη νὰ δωροδοκῆσῃ τὸν ὄψοφο μου καὶ νὰ περιμένῃ ὑπομονητικὰ μέσα σ' αὐτὸ, ἐνῶ στὸ δρόμο ἔπεφτε μιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς καταστροφικὰς βοοχῆς τοῦ Παρισιοῦ. Αὐτὴ ἡ διαβουλευμένη βοοχὴ μ' ἔκανε νὰ λυπηθῶ νὰ τὴν κατεβάσω ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο. Κ' ἔτσι τὴν γνώρισα καὶ γιὰ λίνο καιρὸ εἶχαμε γίνῃ φίλοι. Ἐπειτα ὁ καθεὶς πάλι τοῦ ἀπέβη τὸ δρόμο του.

Μὰ τί τὰ θέλετε, ὅλες ἀνεξαιρέτως ἡ γυναῖκες ἔχουν τὴν... λόξα τους. Γι' αὐτὸ κανεὶς δὲν τὶς βαρύνεται καὶ εὐ-

Η ΟΚΤΩ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΓΟΥΣΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 22 σελίδος)

δὲν δημιουργοῦν ποτὲ μιὰ εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα. Ἐπίσης καὶ τὰ κάτασπρα εἶνε ψυχρὰ καὶ δίνουν πάντα τὴν ἐντύπωσι τῆς γυμνότητος.

Ἐ β ὀ μ ο ν : Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ καταστρέφετε μιὰ ὡμορφὴ γραμμὴ μὲ πολλὰ στολίδια. Πάρα πολλὰ «βολάν» μποροῦν, παραδείγματος χάριν, νὰ καταστρέψουν τὴν ἀρμονικὴ γραμμὴ ἐνὸς παραπετάσματος καὶ πολλὰ μαξιλάρια χαλοῦν ὅλη τὴν ὡμορφιά ἐνὸς ντιβανιοῦ ἢ μιᾶς σαίζ-λόγκ πού εἶνε μόνον τους, δηλαδὴ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, κομψὰ καὶ μὲ ἀρμονικὰς γραμμὰς στὸ σύνολο.

Ὁ γ ὀ ο ν : Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνᾶτε ὅτι τὸ φῶς, δηλαδὴ ὁ φωτισμὸς, δημιουργεῖ τὴν ὡμορφιά ἐνὸς δωματίου, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν καταστρέφει. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀποφεύγετε ὅσο μπορεῖτε τὸν κεντρικὸ φωτισμὸ. Τὰ δωμάτια ἐνὸς σπιτιοῦ εἶνε συνήθως τετράγωνα καὶ δὲν εἶνε ὠραῖα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ἀλλ' ὁμως γίνονται ὠραῖα μ' ἓνα ἐπιδέξιο στολισμὸ καὶ ἓναν κατάλληλον φωτισμὸ. Ἐνα ὡμορφο δωμάτιο, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀτμόσφαιρα κείνη πού ἀναπαύει καὶ πού ἐπιθυμεῖ καθένας στὸ σπίτι του, πρέπει νὰ ἔχη ἄλλες γωνιὰς φωτισμέναις κι' ἄλλες σκοτεινὰς. Ἐνα δωμάτιο μὲ ἀπλετο φωτισμὸ, δὲν εἶνε ποτὲ εὐχάριστο. Ὁ ἀπαλὸς φωτισμὸς εἶνε ὁ φωτισμὸς τοῦ καλοῦ γούστου.

Αὐτὲς τώρα ἡ ὀκτὼ ἐντολὰς δὲν περιέχουν τίποτε ἄλλο παρὰ γενικὰς ἰδέας. Ξεκινῶντας ἀπὸ αὐτὰς μπορεῖτε θαυμάσια νὰ τὶς ἀναπτύξετε μὲ τὸν δικὸ σας τρόπο, φτάνει νὰ μὴ τὶς... προδώσετε. Συμπληρωματικὰ θὰ ἤθελα νὰ σὰς πῶ ν' ἀποφεύγετε τὰ πολλὰ κάδρα στοὺς τοίχους. Εἶνε προτιμότερο νὰ εἶνε γυμνοὶ οἱ τοῖχοι, παρὰ στολισμένοι μὲ κάδρα, γιὰ τὴν ἑκλογὴ ἐνὸς κάδρου εἶνε ἡ λύσις τοῦ καλοῦ γούστου.

Μὴ νομίζετε ὁμως πῶς εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ στολιστε τὸ σπίτι σας μὲ καλὸ γούστο. Ἐκεῖνο πού χρειάζεται πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶνε ἡ προσοχή. Κάθε στολισμὸς πρέπει νὰ τὸ συγκρίνετε μὲ τ' ἄλλα καὶ νὰ ἐξετάζετε ἂν ταιριάζῃ στὴ θέσι πού τὸ βάζετε. Πρέπει πάντα νὰ συλλογίζεσθε τὸ σύνολο. Αὐτὸ θὰ σὰς καθοδηγῇ γιὰ νὰ διορθώσετε τὶς λεπτομέρειες. Τὸ καλὸ γούστο εἶνε πάντα ἀπλότης κι' ἀρμονία.

ΟΥΑΛΛΑΣ ΦΟΡΝΤ

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΙ: Ο ΔΩΛΟΦΟΝΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 19 σελίδος)

ὕγεια της. Ὅλες ἔχουν κάτι πού ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὶς ρίξῃ στὸ περιθώριον τῆς ζωῆς.

— Κ' ἡ Γκλόρια Σθάνσον; τῆς εἶπα μὲ ὅσο μποροῦσα πῶς ἀφελὲς ὕφος. Ἀσφαλῶς θὰ ξέρετε κάτι καὶ γιὰ κείνην.

Ἡ διάσημη «βεντέττα» γέλασε ἀπὸ τὴν καρδιά της.

— Ἀ, ἡ Γκλόρια Σθάνσον, μοῦ ἀπήντησε, εἶνε ἡ πῶς καλὴ φίλη μου. Ἡ καὶ μὲν! Δὲν κατάφερε νὰ πραγματοποιήσῃ ἀκόμη τ' ὄνειρό της.

— Καὶ ποῖο εἶνε αὐτὸ τὸ ὄνειρο;

— Θέλει νὰ τὴν ἀγαποῦν οἱ θαυμασταὶ της ὡς μιὰ πραγματικὴ καλλιτέχνη καὶ ὄχι σάν μιὰ μάρκα σιγαρέτων!

Μὲ τὴν Γκλόρια Σθάνσον ἔμεινα ἀκόμη λίγο συζητῶντας γιὰ διάφορα ζητήματα. Κ' ἔπειτα τὴν ἀποχαιρέτησα καὶ τῆς ζήτησα συγγνώμη πού τὴν εἶχα ἀπασχολήσει.

ΠΙΕΡ ΠΛΕΣΣΙ

χαρίστως γίνεται σύντροφός των. Γιὰ μᾶς τοὺς καλλιτέχνες ἢ θαυμάστριες μᾶς εἶνε ἡ μοναδικὴ μᾶς διασκεδάσις, πού μᾶς ξεκουράζει ἀπὸ τὸν κόπο αὐτοῦ τοῦ τόσο σκληροῦ καὶ τόσο... ἀχαροῦ ἐπαγγέλματός μας».

Κι' ὁ Ροζὲ Ντάν, τὸ «παληόπαιδο» τῆς κοσμοπόλεως, ὁ γόης τῶν γυναικῶν, ἔστυναξε παίρνοντας τὸ μελαγχολικὸ ὕφος ἐνὸς Ἰησοῦιτη!

ΠΩΛ-ΑΝΡΥ ΝΤΟΥΜΕΡ